

РЕШЕНИЕ

№ 2660

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **984** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производство по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД ЕИК[ЕИК], и двете със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявани от К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник срещу Решение № Ж- 729 от 13.12.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата са развити оплаквания, че решението е постановено извън материалната компетентност на регулатора, както и актът се явява незаконосъобразен по няколко конкретни съображения:

-неправилно Комисията е счела, че предназначението на обекта е ирелевантен факт за вида на клиента- битов или небитов е той, тъй като в Закона за енергетиката и подзаконовите норм.актове по прилагането му липсва регулираща процедура и нормите за това се съдържат в ЗУТ;

-с постановеният адм. акт Комисията се е намесила в гражданскоправните отношения между доставчика и клиента, тъй като в случая се касае за спор за

съществуването, дължимостта, изискуемостта и заплащането от клиента на суми към Е. ЕС ЕАД, дължими на базата на сключения между страните индивидуален договор към ОУ на Е. ЕС ЕАД за продажба на ел. енергия т.е. спора е извън компетентността на регулатора, тъй като касае облигационни отношения;

- акцентира се на предназначението на конкретния обект „офис“, което според жалбоподателите е основният критерий, различаващ битовите от небитовите клиенти и не се споделяло твърдението на КЕВР, че в качеството му на физическо лице клиентът се явява битов клиент при просто заявяване, че ще ползва доставените количества електрическа енергия за битови нужди.

По изложените съображения жалбоподателите молят решението да се отмени като незаконосъобразно. В съдебно заседание не изпращат представител.

Ответната страна КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и намира решението за правилно и законосъобразно при категоричен извод, че когато от страна на клиент е подадено заявление, с което се декларира, че ел. енергията ще се ползва за битови нужди, то дружеството доставчик няма правно основание да откаже.

В депозираните писмени бележки поддържа изложените доводи.

Заинтересованата страна- Х. С., редовно призована, не се явява в с.з. и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 10 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 729 от 13.12.2022г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 (Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката) са дадени задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД в седемдневен срок да удовлетворят искането на г-жа Х. С. С. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4181842, находящ се на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] офис № 8 и в седмодневен срок от изпълнението да уведомят КЕВР за предприетите действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на Х. С., в която същата се жали срещу отказ за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител. С. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място] [жк], [жилищен адрес] офис № 8 с ИТН 4181842, който до подаване на заявление с вх. № 10118400/07.10.2022г. е тарифиран от електроснабдителните дружества по небитови цени. С въпросното заявление, подадено до

Електроразпределение Юг ЕАД /л.100/ собственичката поискала промяна на цените на собствения ѝ обект от небитови такива на такива за битови нужди. Към заявлението е приложен констативен протокол от 03.10.2022г. на [община], в който се удостоверява, че обектът се ползва за жилищни нужди /л.105/. На 31.10.2022г. С. получава отговор, че за да се удовлетвори искането ѝ е необходимо да се промени предназначението на обекта от офис на жилище съгласно ЗУТ /л.111/.

По жалбата на собственичката до КЕВР е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР, на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратила жалбата на енергийните оператори „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД по компетентност, с която е изисквала от дружествата да извършат проверка по изложеното в жалбата и да предоставят мотивирано становище по случая.

От страна на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е депозирано становище с вх.№ Е-11ИМ-00-1739 от 25.11.2022г.г., в което е посочено, че обектът на г-жа Х. С. е заведен в системата на Е. ЕС като офис с ИТН 4181842 т.е небитов клиент още от момента на регистрирането му от инвеститора на сградата през 2014г. със заявление –декларация за започване на продажба на електрическа енергия; посочено е, че на 06.01.2015г. С. е подала заявление за смяна на партидата и прехвърляне на ИТН 4181842 представляващ „офис“ на нейно име, а на 07.10.2022г. е подала заявление относно промяна на цените на собствения ѝ обект от небитови такива за битови нужди. „Е. България Електроснабдяване“ посочва, че предназначението на обекта съгласно представените документи е за стопанска дейност и че съгласно чл.178, ал.4 от ЗУТ обекти със стопанско предназначение /„офис“ в конкретния случай/ не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. Посочва, че съгл. т.41 от ДР на ЗУТ „промяна на предназначението“ на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгл. съответстващите кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгл. Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове по неговото прилагане по подробно предвидена процедура, за която г.жа С. не е представила доказателства да я е изпълнила /л.66/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-2180 от 08.12.2022г. с приложен проект на решение /л.59/.

На заседание на КЕВР, отразено в протокол № 349 от 13.12.2022г., са докладвани и разгледани обстоятелствата по жалбата на Х. С., становищата на проверяваните лица, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, в резултат на което доклада относно жалбата е приет и дадени задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, обективирани в оспореното решение /л.53/.

При така установената фактология, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен, независим, специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (цитирана в обжалваното решение като Наредба №3). Не е налице твърдяната в жалбата липса на компетентност на КЕВР да определя кой клиент е битов, съответно да дава указания, основани на приложението на закона в случая. Съгласно разпоредбите на чл. 22, ал. 1, т. 2, и ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ), на които се основава оспореното пред съда решение на комисията, тя разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в случаите, когато приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. В случая е отправена жалба от клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД- дружества, осъществяващи продажбата на електрическа енергия, достъп до електрозарпределителната мрежа и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба №3 е изпратена на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка по компетентност. Постъпили са в срок становища от дружествата.

С преписката са представени всички относими и необходими за решаването й доказателства, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти; изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

По делото е безспорно, че заинтересованата страна Х. С. е клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД като собственик на офис № 8, находящ се на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]. Като физическо лице и собственик на горепосочения обект тя подава Заявление кл.№[ЕГН] с което иска смяна на статута на клиента от небитов в битов за посочения обект ИТН 4181842. Няма спор и че полученият отказ е в смисъл, че от предназначението на обекта се определя и цената, на която се фактурира консумираната от него енергия- в случая небитова такава; за да бъде извършена промяна е необходимо да се промени предназначението на обекта в жилище по реда на ЗУТ.

Решението на КЕВР е правилно, тъй като представените по делото доказателства и анализът на разпоредбите на § 1, т. 2а и § 1, т. 33а от ЗЕ безспорно водят до извода, че обектът на г-жа Х. С. следва да се третира в категорията на битов клиент.

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката

(ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 23 от 8 Март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а от същата разпоредба небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в Закона за енергетиката разделение на клиентите е в съответствие с Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Видно от изложеното, според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще се потребява ел.енергията.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (Общи условия, ОУ). Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т.4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството. Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал.4 на чл.6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта. Съответно, в Общите условия за договорите за достъп до електроразпределителната мрежа и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-1 от 19.03.2021г. на КЕВР, в чл.2, т.2 от същите е посочено, че „клиент“ е всеки битов или небитов клиент, чиито обект е присъединен към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг и се снабдява с електрическа енергия за собствено ползване от ЕР Юг. Като оператор на разпределителната мрежа по см.на пар.1, т.34б, б.А от ДР на ЗЕ и тъй като не продава енергия, ЕР Юг не дефинира

вида на потребяваната енергия;

--	--

Всички цитирани разпоредби водят до извод, че е без значение дали обектът е такъв за жилищни нужди, или не е – от значение е фактическото ползване на обекта, като това обстоятелство се заявява писмено пред съответното дружество- доставчик при сключване на договора за ел.енергия / респ. при промяна на ползването/.

Дали в случая обектът, за който физическото лице иска доставка на електроенергия за битови нужди, отговаря на законовите изисквания за жилище е предмет на друг закон, чието нарушение не може да основе отказ за доставка съобразно заявената нужда, за която фактически се ползва имота.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от Х. С. пред КЕВР нарушение, са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева. Всеки от жалбоподателите следва да бъде осъден да заплати по 100 лева юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 10 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД [ЕИК] срещу Решение № Ж- 729 от 13.12.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД [ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.